

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

červen 2024

Farníci nejsou z cukru

Sobotní ráno 25. května nás přivítalo prosluněnou oblohou. Přes nepříznivou předpověď počasí se vypravilo dvanaáct rodin s dětmi na farní výlet do Vranova u Brna. Ten začal s již zataženou oblohou, což však nikoho neodradilo. Po cestě na děti čekaly indiánské úkoly jako stavění TeePee, rozpoznávání bylin nebo lovení bizona.

Trasa byla plánována jako okruh nádhernými listnatými lesy západně od Vranova. Došli jsme zhruba do poloviny cesty k občerstvení, když nás zastihla velká

bouřka. Za vydatného deště jsme se rozhodli vrátit k výchozímu bodu. Cesta zpět byla náročná a velmi kvapná. V cíli nás již čekal o. Vrbacký se sladkostmi. Po krátkém občerstvení a pokusu o rozdělání ohně jsme se rozhodli, že nejlepší bude vydat se domů do tepla, převléci se do suchého a realizovat opékání buřtů později odpoledne.

Děkujeme všem poutníkům za společenství, kuráž a hojnou účast a těšíme se na další společné výlety!

Lukáš Podsedník

V neděli 26. 5. 2024 přistoupilo poprvé k svatému přijímání 15 dětí.

foto: Vít Horník

Slovo úvodem

Vážení a milí farníci,

není daleko od pravdy úsloví „Nevíš-li, jak dál, vrať se kousek zpět.“ Z bezradnosti nad vhodným tématem tohoto úvodníku mě napadlo nalistovat, o čem byl úvodník na začátku právě končícího školního roku, a ejhle, téma bylo na světě. Jestliže jsme se tehdy nostalgicky ohlíželi za uplynulými prázdninami, teď se pojďme potěšit prázdninami nadcházejícími, protože přece těšit se je nejhezčí...!

Samozřejmě přítom ani tak nejde o vzrušující představu vytoužené dovolené, jako spíše o samu schopnost těšit se; důvěřovat v budoucnost a vyhlížet ji jako dobro, jako dar. Není to samozřejmost. Různé sociologické studie a průzkumy veřejného mínění opakovaně potvrzují, že nemalá část dnešní populace je směrem k budoucnosti skeptická až pesimistická.

A to je právě ono. Co vlastně vidíme (chceme vidět) ve své budoucnosti? Snad nebude znít lacině či prvoplánově, když se přimluví, abychom se snažili alespoň čas od času obrátit zrak k těm nejvzdálenějším horizontům, protože právě ony jsou zároveň i ty nejnadějnější. Na nich se totiž země stýká s nebem, přes ně překračujeme do světa Božího.

Ale samozřejmě, to lze jen za předpokladu, že kroky včerejší nebyly útekem či zmarem. Že zlo z minulosti není koulí na noze, bránící rozletět se vstříc budoucnosti. Že přítomnost je přijímána jako šance položit základ budoucnosti. A k tomu je vhodná každá chvíle a každý čas – i prázdnin.

To poslední přidává evangelium. Jakkoli se upínáme k těm nejvzdálenějším horizontům, cestu nelze ujít jinak než malými krůčky. Neboli „Nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým.“ (Mt 25,21) A pak ještě „Kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ (Mt 24,13)

Přejme si šťastnou cestu a správný cíl!

*Váš farář
Petr Vrbacký*

Stalo se

Sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům vynesla 34 747 korun a na opravu střechy farní budovy 44 927 korun.

~

V sobotu 25. května se uskutečnil farní výlet pro rodiny.

~

V neděli 26. května proběhl další z cyklu benefičních koncertů „Varhaníci pro sv. Jakuba“. Vystoupili zde Anna Drobílková a Ondřej Múčka.

Pokřtěni byli:

25. 5. Kristýna Bakhita Langášková

Pohřby:

4. 5. Doc. Ing. Vladimír Drábek, CSc. (*1946)

7. 5. Ing. Karel Kobylka (*1936)

25. 5. PhDr. Dagmar Halasová (*1938)

Zaznělo v kázání

O čí věc nám jde? O tu Boží? Nebo tu lidskou? *o. Petr Vrbacký*

Synonymem slova láska je oběť.

o. Petr Vrbacký

Alžběta Ohřálová

V neděli 19. 5. 2024 jsme popřáli o. Petrovi k 60. narozeninám – o. Martin mu za farnost předal robotický vysavač. Po mši nás o. Petr pohostil koláčky a vínem.

foto: Vít Horník

Za Dagmar Halasovou

Paní Dagmar mám v živé paměti. Vždyť ještě před nedávnem jsme se potkávaly v kostele. Po smrti jejího muže Františka již v doprovodu někoho z rodiny, kdy vyhledávala místo u reproduktoru, aby dobře slyšela.

Otec Martin jí velice posloužil, když byla hospitalizovaná v době manželova pohřbu. Umožnil jí, aby se připojila ke všem těm, kteří se při mši svaté loučili s jejím milovaným manželem.

Vzpomínám na několik bližších setkání s Halasovými.

Před několika lety jsme byli v neděli po mši svaté u nich doma a mohli obdivovat Jeruzalémskou bibli s ilustracemi Salvatora Dalího. Byl to pro nás zážitek. Setkání bylo srdečné a rádi na ně vzpomínáme.

V době covidu jsme se s nimi s manželem viděli ve Wilsonově lese. Odpočívali na lavičce a po krátkém pozdravení se nám svěřili, že pokud nemohou na mši svatou k nám do kostela, sledují mši svatou z Lurd v jejich oblíbené francouzštině.

Jejich každodenní přítomnost na mši svaté byla obdivuhodná. Když František Halas hůř chodil, tak jezdili autem.

Když jí vyšla knížka vzpomínek *Snová existence* aneb nazývám kočku kočkou a paní Dagmar ji u nás v kostele uváděla,

o. Pavel Šenkyřík jí tehdy dal nádhernou kyticí žlutých růží. Štíhlá, elegantní, usměvavá, bystrá a pohotová tehdy zářila spokojeností. Takovou si ji nesu v srdci a její dvě vzpomínkové knihy s věnováním spolu s Františkovými *Osudy* mně ji budou dál připomínat.

PhDr. Dagmar Halasová, rozená Pojerová, odešla k Pánu 20. května 2024 ve věku 85 roků.

Vystudovala románskou filologii (obor francouzština – španělština – rumunština) na Masarykově univerzitě v Brně. Pracovala jako knihovnice ve vědeckých a kulturních institucích a 21 let v Moravské galerii byla kustodkou sbírky bibliofilů a krásných tisků. Věnovala se také překladatelství a tlumočení. Spolu s manželem přeložila třicet beletristických knih. Léta 1990–1999 strávila s manželem v Římě, kde její manžel působil jako český velvyslanec u Svatého stolce. Napsala monografii o Bohuslavu Reynkovi, připravila k vydání dopisy Bohuslava Reynka a jeho manželky Susanne Renaud.

Její nejvýznamnější prací spolu s manželem byl překlad Jeruzalémské bible z francouzštiny do češtiny.

Marta Laudátová

Augustin o zpívání lásky

Žalm 149. nás vybízí: „Zpívejte Hospodinu píseň novou, jeho chvála ať zaznívá ve sboru svatých.“ Lidé hudebně nadaní a zbožní s tím nejspíš nebudou mít problém. Co ale dělat, když nemám hudební sluch, chybí mi hlas nebo sbor svatých? Jsme ochuzeni o nějakou formu zbožnosti? Svatý Augustin se na to dívá ve svém kázání takto (Sermo 34): Bratři, synové, vy ratolesti církve, svatá a nebeská setbo, vy v Kristu znovuzrození, kteří jste dostali život shůry, slyšte, co říkám, či spíše tlumočím: Zpívejte Hospodinu píseň novou. Řekneš: Zpívám. Zpíváš,

slyším, ovšemže zpíváš. Jen ať život nese svědčí proti jazyku! Ať zpívá váš hlas, ať zpívá Vaše srdce, ať zpívají vaše ústa, ať zpívá váš život: Zpívejte Hospodinu píseň novou. Ptáte se, co máte zpívat o tom, koho milujete? Jistě totiž chceš zpívat o tom, koho miluješ. Ptáš se, jakou chválu o něm máš zpívat? Slyšeli jste: Zpívejte Hospodinu píseň novou. Ptáte se, jakou chválu? Jeho chvála ať zaznívá ve sboru svatých. Chválou je sám ten, kdo zpívá. Chcete zpívat Bohu chválu? Sami buďte tou chválou. Boží chválou jste, když dobře žijete. *Daniel Blažke*

Rekonstrukce farní budovy

V tomto čase finišují práce na rekonstrukci střechy farní budovy. Plánované dokončení v půli června se jeví jako reálné. Pokud se týká střechy samotné, daří se i rámcově držet stanovený rozpočet. Aktuálně jsme se ale nad původní plán (samozřejmě po schválení ER) rozhodli využít postaveného lešení (které vždy tvoří podstatnou částku v rozpočtu)

k provedení revitalizace čelní fasády. To pochopitelně navýší celkovou sumu, a k úhradě tedy budeme nuceni sjednat půjčku. Z toho důvodu budou pravidelné sbírky na rekonstrukci (poslední neděli v měsíci) pokračovat i v příštím roce a budou využity na splácení dluhu. Děkujeme za vaši štedrost!

Petr Vrbacký

„Kam přijdeme, vznikne nová kaple a nový svatostánek“ Rozhovor s „modrými sestrami“

V neděli 30. června 2024 oslaví v naší farnosti při mši v 9 hodin Sestry Učednice Božského Mistra výročí 100 let od vzniku kongregace. Na Wolkerově ulici mají od roku 1996 komunitní dům s přístupnou kaplí a na Kapucínském náměstí provozují od roku 1997 obchod s církevními potřebami a náboženskými předměty. V Brně jsou nyní z této kongregace 3 sestry: Barbara, Michaela a Miriam.

Jak byste Kongregaci Sester Učednic Božského Mistra představily?

Ve společenství církve tvoříme součást Rodiny svatého Pavla, jejíž první mužské komunity byly založeny pro dílo šíření evangelia tiskem. Postupně se však zjišťovalo, že zlý stále útočí a žádné dílo se neobejde bez neustálé modlitby. Proto po několika letech modlitby a rozlišování založil 10. 2. 1924 o. Jakub Alberione v Itálii naši kongregaci a svěřil jí ustavičnou modlitbu za církve, zvláště za efektivitu paulínského apoštolátu a odprošování hříchů spáchaných skrze sdělovací prostředky. Když celou Rodinu svatého Pavla přirovnával ke stromu, naši kongregaci označoval za kořeny, kterými celý strom čerpá životodárnou mízu. I když často plody naší modlitby nevidíme – jako kořeny skryté pod zemí nevidí ovoce na stromě – z naší modlitby za svět proudí k lidem Boží milost.

V čem spočívá vaše služba?

Sloužíme Ježíši přítomnému v eucharistii, kněžství a liturgii.

Celý náš apoštolát se rodí z lásky k Ježíši eucharistickému. Nepřetržitá adorace za církve a celý svět je naší hlavní činností. Ta trvá v komunitách, kde je víc sester, třeba 20 nebo 30. V Brně denní a noční adorace trvá jen pár hodin, protože zatím jsme tady jenom 3. Kromě adorace je náš eucharistický apoštolát šířením různých způsobů úcty k eucharistii, aby lidé více poznali Ježíše, který s námi zůstal, a zatoužili po sjednocení s ním.

Služba Ježíšovi přítomnému v kněžství je Mariinou přítomností vedle svého

Sestry Učednice Božského Mistra jsou dnes přítomné na všech pěti kontinentech v 28 státech. Dohromady je 1200 sester v 144 komunitách.

Syna: jako Panna Marie doprovázela Ježíše od počátku života až do smrti, tak sestra učednice doprovází kněze ve všech etapách jeho života a také v jeho životě po smrti, protože se modlí za zemřelé kněze.

Liturgický apoštolát je péče o krásu a zároveň hlubší pochopení liturgie všemi možnými způsoby. K tomu můžeme rozvíjet dary, které nám byly svěřeny. Jsou sestry, které vedou sbory nebo hrají na hudební nástroj, sestry architektky, řezbářky nebo písničičky. Naše novička se teď učí v Římě dělat mozaiku.

V Brně provozujeme obchod, kde prodáváme tyto výrobky našich sester a věci, které vychází z projektů a spolupráce s jinými dodavateli. I když si tímto způsobem vyděláváme na živobytí – protože nežijeme primárně z darů – není to všechno. Někdo si může říct, že to, co děláme my, by mohl dělat každý. Ano, v dnešní době je už více firem i obchodů, které šijí liturgické oděvy nebo dělají liturgické nádoby atp. Ale věci, které děláme my, jsou „naplněné“ Boží milostí, která pramení z našeho spojení s Bohem. Tím je právě apoštolát. On není jenom nějaká naše činnost, ale je to – jak zdůrazňoval blahoslavený o. Alberione – „vyzařování duchovního života“, je to Ježíšova činnost skrze naše osoby. Bez naší péče o trvání v neustálém spojení

s Božským Mistrem by všechny naše práce – i ty nejkrásnější – byly prázdné a neplodné, neboť by neobsahovaly Boží milost.

Je vaše činnost ve všech státech stejná?

Konkrétní fungování komunit a podoba jejich služby se v jednotlivých zemích liší, protože způsoby realizace našeho poslání závisí na prostředí, ve kterém jsme, a na potřebách lidí v tom konkrétním státu. Rozdíl jsou i mezi Českou republikou a Polskem. Zatímco v Polsku jsou našimi zákazníky hlavně katoličtí kněží, tady v Brně jsou to většinou laici. Kromě našich kněží přicházejí kněží z jiných církví a rituů. Vnímáme, že pro někoho je důležité, že si s námi může popovídat a svěřit se nám ze svých radostí a starostí. Lidé se nás třeba ptají, jak se mají připravit na zpověď nebo na různé formy modlitby.

Kdy a proč jste přišly do Brna?

Do Brna jsme přišly v roce 1996 na pozvání otce Vojtěcha Cikrleho, který si přál mít v Brně mezinárodní komunitu. Tehdejší generální představená rozhodla, že toto pozvání přijmeme. Od počátku jsme byly založeny jako misijní kongregace. Zakladatel chtěl, abychom byly přítomné v každém státě, protože tam, kam přijdeme, vznikne nová kaple a nový svatostánek a Ježíš bude adorován.

Jsou mezi vámi i řeholnice z České republiky?

Ne, na ty zatím stále čekáme. Za Českou republiku máme jednu novičku, která za 2 měsíce složí své první sliby, ta je ale původem Slovenka.

Z jiných zemí vám přibývají nové sestry?

Celkově vnímáme, že nyní celosvětově ubývá řeholních povolání. Věříme však tomu, že Duch Svatý ví, co dělá, protože je méně řeholních povolání, ale přitom vzniká více nových hnutí, ve kterých laici (v tom hodně mladých lidí) žijí hlouběji svůj křesťanský život. To právě z nich bude vznikat více hluboko věřících rodin, ze kterých pak Bůh může zase povolát do zasvěceného života.

...pokračování na str. 4

Farní diář

2. 6.	Farní den
7. 6.	Nejsvětější srdce Ježíšovo
7. 6.	Noc kostelů
16. 6.	Fotbal – ministranti vs. otcové
30. 6.	Oslava 100 let od založení kongregace Sester Učednic Božského Mistra

Informace z farnosti

Letošní Noc kostelů bude mít v našem chrámu komorní charakter. Rozhodli jsme se využít postřehu pořadatelů, že je užitečná i pauza k oddechu všech, kteří se běžně do organizace zapojují, a tedy nechystáme žádný zvláštní program. Kostel bude „pouze“ otevřen do 21 hodin ke ztišení a soukromé prohlídce. Uvidíme, kolik z našich spoluobčanů docení kostel jako takový a kolik z nich naopak potřebuje stále nějakou „šou“...

Naproti tomu letos během léta (od poloviny června do poloviny září) bude náš kostel pravidelně přístupný zájemcům o prohlídku, a to každou sobotu od 14 do 17 hodin. To je možné díky finanční dotaci Kulturního a informačního centra města Brna, které nabídlo možnost odměnit ty, kteří kostel ve stanovené době pohlídají (ideální studentská brigáda). Děkujeme těm členkám pastorační rady, které celou věc dojednaly, i mladým farníkům, kteří se do služby zapojí.

V neděli 16. 6. 2024 nás čeká tradiční vyvrcholení jarní sezóny v podobě fotbalového utkání „ministranti versus otcové“. Vzhledem k vysoké míře zakouření liturgického prostoru kostela sv. Augustina si vás dovoluji požádat, abyste přišli fandit otcům...!

V neděli 30. 6. 2024 oslavíme spolu s místní komunitou Sester Učednic Božského Mistra („modré“ sestry z Wolkerovy ulice) 100. výročí jejich založení. V 9 hodin bude otec biskup Pavel Konzbul sloužit v našem kostele pontifikální mši svatou; po ní bude následovat krátký koncert. Již teď všechny srdečně zveme!

Petr Vrbacký

Pro aktuální informace sledujte farní stránky: www.augustinbrno.cz

...pokračování ze str. 3

Nejspíš je nezbytné, aby se střídala doba, kdy bude zasvěcených osob více a kdy méně. Také nyní u mladých lidí vnímáme, že mají více možností a zároveň se bojí učinit definitivní rozhodnutí na celý život. My jsme vstupovaly do kláštera po maturitě, to nyní není obvyklé. Když někdo nový přijde, většinou má už vystudovanou vysokou školu. Často však žasneme, kudy cesty Páně vedou a jak umí Bůh i naše chyby využít k dobrému.

Jste celou dobu na jednom místě?

Ne, nejsme – místo a náš apoštolát se mění. Záleží to na talentech, které nám Pán dal a také na apoštolských potřebách, které jsou na tom konkrétním místě. Ale stejně je nad tím vším Duch svatý, který to vede a působí také skrze naše představené. Ve skutečnosti to on ví o darech, které v nás vložil, a proto vybírá nám místo, kde nejlépe budeme moct těmi dary sloužit. Už nejednou jsme se o tom přesvědčily.

Jak už dlouho jste v Brně a kde jste působili?

Nejdéle je v Brně sestra Barbara, 17 let. Před tím byla v Římě, kde jsou sestry z různých zemí. To byla moc pěkná zkušenost, protože i sestry jedné kongregace mají v různých zemích různé zvyky, především v jídle ale i třeba v tom, že někde vůbec neznají zimu. V Brně je to nejjednodušší pro sestry z Polska nejen kvůli řeči, ale právě i kvůli podobným klimatickým podmínkám.

Nejkratší dobu je v Brně sestra Miriam. Před Brnem byla 5 měsíců v Římě a dříve v Jeruzalémě, kde byla mezinárodní komunita zaměřená především na modlitbu za mír na celém světě.

Sestra Michaela je v Brně 8 let. Během svého působení v kongregaci byla hlavně v Częstochowie v Polsku, a pak rok na kurzu o paulínském charismatu v Římě. Nyní si z toho skoro děláme legraci, že jakmile se někdo objeví v Římě, tak si matka generální na něj vzpomene a hned ho pošle někam do světa.

Kolik už se vás v Brně vystříдалo?

Celkem už se nás v Brně vystříдалo 14 sester. Komunitu zde zakládaly sestry: Letizia z Venezuely, Agnieszka z Polska a Michelina z Itálie. Sestra Agnieszka vzpomínala na to, jak se v devadesátém šestém roce setkala s údivem, že mají tři ženy v plánu zakládat obchod. Nevěřili jim tehdy, že to zvládnou a že se takto mohou uživit. Dále tu byly sestry: Jyothy z Indie, Hanna z Ukrajiny, Ecclesie z Japonska, Lucie z Koreje a Stefania, Natanaela, Anna, Jolanta – všechny čtyři z Polska. Celkově máme pocit, že nás lidé v České republice dobře vnímají.

Je něco, co vás překvapilo u nás ve farnosti?

Myslely jsme si, že je Česko ateistická země, ale tady v Brně to tak vůbec nevypadá. Kostely jsou plné lidí a překvapilo nás, jak moc se zapojují mladí lidé. Jsme pyšní na to, že má naše farnost tolik ministrantů a že už takoví malí chlapci začínají sloužit u oltáře. Velmi nás také utěšuje pohled na rodiny s alespoň pár dětmi. Jsme moc vděčné Bohu za to, že můžeme být tady a také jsme vděčné, že jste nás přijali s otevřeným srdcem. Za každého z vás se modlíme během našich adorací.

Děkujeme vám za vaše modlitby i za rozhovor. *Gabriela Klašková*

Televize Noe a Publicistika otevírají mladým křesťanům cestu do médií

Televize Noe ve spolupráci s Vyšší odbornou školou publicistiky v Praze (Publicistika), jejímž zřizovatelem je Arcibiskupství pražské, hledá zájemce o práci v médiích. Pro mladé křesťany (případně i pro sympatizanty křesťanství), kteří mají po maturitě a chtějí by zkusit práci v médiích, je výbornou příležitostí Akademie Televize Noe. V rámci ní televize Noe zajistí vybraným zájemcům o studiu

Publicistiky výraznou finanční pomoc na pokrytí školného (v roce 2024/25 činí 32 000 Kč). Tito studenti pak od prvního ročníku kromě studia mediální školy sbírají zkušenosti v oboru díky praxi v pražské redakci Televize Noe. Základní informace o Akademii Televize Noe: <https://www.vosp.cz/noe>. Kontakt: Lukáš Jirsa, vedoucí pražské redakce Televize Noe, jirsa@telepace.cz.